

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in de zaken nrs. 05/28285 en 05/28290 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 20 april 2007 in
het geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 10 juni 2005 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) aanvragen van en (hierna: de vreemdelingen) om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 20 april 2007, verzonden op 23 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht (hierna: de rechtbank), de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen gegrond verklaard, die besluiten vernietigd en bepaald dat appellant (hierna: de staatssecretaris) nieuwe besluiten op de aanvragen neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 15 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdelingen hebben een verweerschrift en nadere stukken ingediend. Deze zijn aan de staatssecretaris toegezonden.

Desgevraagd heeft de minister van Buitenlandse Zaken bij brief van 9 oktober 2007 de aan het individuele ambtsbericht van 22 februari 2005 (hierna: het ambtsbericht) ten grondslag liggende stukken overgelegd en ten aanzien daarvan op de voet van artikel 8:29, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) medegedeeld dat wegens gewichtige redenen slechts de Afdeling van bepaalde gedeelten ervan zal mogen kennisnemen.

Op 12 oktober 2007 heeft de Afdeling in een andere samenstelling beslist dat gewichtige redenen deze beperking van de kennisneming rechtvaardigen.

Bij onderscheiden brieven van 15 oktober 2007 en 16 oktober 2007 hebben de vreemdelingen en de staatssecretaris toestemming, als bedoeld in artikel 8:29, vijfde lid, van de Awb, verleend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de eerste grief klaagt de staatssecretaris onder meer dat de rechtbank na kennisneming van de onderliggende stukken van het ambtsbericht ten onrechte heeft overwogen dat, nu in deze stukken niet is vermeld dat de door de vreemdelingen overgelegde verklaring van de politie van 15 juni 2001 vals is, doch slechts dat deze verklaring grove formele onjuistheden bevat, de minister onvoldoende heeft gemotiveerd dat uit de onderliggende stukken van het ambtsbericht de conclusie kan worden getrokken dat de verklaring vals is, ook gezien de onweersproken stelling van de vreemdelingen dat in het land van herkomst bij de politie veel laag

opgeleide en corrupte personen werken. Daartoe betoogt de staatssecretaris onder meer dat de rechtbank heeft miskend dat het ambtsbericht een deskundigenbericht is en dat niet is gebleken van concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van dat ambtsbericht.

2.1.1. Na kennisneming van de aan het ambtsbericht ten grondslag liggende stukken is de Afdeling, anders dan de rechtbank, van oordeel dat de conclusie dat de verklaring vals is, kan worden gedragen door de in de stukken vervatte informatie. In de stelling van de vreemdelingen dat in het land van herkomst bij de politie veel laag opgeleide en corrupte personen werken, zijn in het licht van de in de stukken omschreven grove formele onjuistheden onvoldoende aanknopingspunten voor een andersluidend oordeel te vinden.

De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. De grieven behoeven voor het overige geen bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling de bij de rechtbank bestreden besluiten van 10 juni 2005 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

2.2.1. Niet in geschil is dat de minister zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat door het toerekenbaar niet overleggen van documenten, zoals bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vreemdelingenwet 2000, afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas van de vreemdelingen. Gelet daarop, mogen in dat relaas, om het geloofwaardig te achten, geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Van het asielrelaas moet een positieve overtuigingskracht uitgaan.

2.2.2. Gezien de hierboven bedoelde conclusie in het ambtsbericht, heeft de minister zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het asielrelaas positieve overtuigingskracht mist en derhalve ongeloofwaardig is. Dat verschillende door de vreemdelingen overgelegde documenten door de minister van Buitenlandse Zaken niet zijn onderzocht, zoals de vreemdelingen opmerken, doet daaraan op zichzelf niet af. Dat betekent derhalve dat de minister terecht de vreemdelingen een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd heeft onthouden.

2.3. Nu de bij de rechtbank aangedragen beroepsgronden geen aanleiding geven voor een ander oordeel, zal de Afdeling de beroepen alsnog ongegrond verklaren.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 20 april 2007 in de zaken nrs. 05/28285 en 05/28290;
- III. verklaart de door de vreemdelingen bij de rechtbank in die zaken ingestelde beroepen ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, Voorzitter, en mr. D. Roemers en mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Leden, in tegenwoordigheid van mr. R.J.R. Hazen, ambtenaar van Staat.

w.g. Troostwijk
Voorzitter

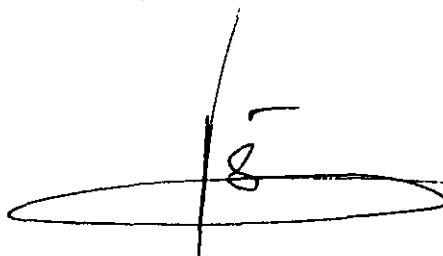
w.g. Hazen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 9 november 2007

452.

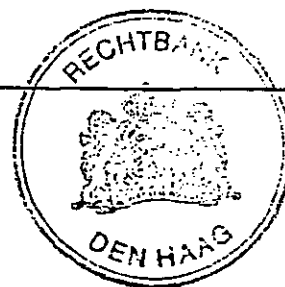
Verzonden: 9 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummers: AWB 05/28285 BEPTDN
AWB 05/28290 BEPTDN

**uitspraak van de enkelvoudige kamer voor de behandeling van vreemdelingenzaken d.d.
20 april 2007**

inzake

geboren op , eiseres,
geboren op , eiser,
beiden van Witruussische nationaliteit,
gemachtigde: mr. drs. L.J. Blijdorp, advocaat te Culemborg,

tegen een besluit van

de **Staatssecretaris van Justitie**, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verweerder,
gemachtigde: mr. A.L. de Mik, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende Immigratie- en Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleiding

1.1 Op 10 juni 2001 respectievelijk 9 juli 2001 hebben eisers aanvragen tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Deze aanvragen zijn door verweerder bij beslissing van 11 december 2001 afgewezen. Eisers hebben hiertegen beroep bij deze rechtbank ingesteld. Op 19 mei 2004 heeft deze rechtbank, zittingsplaats Amsterdam, het beroep gegrond verklaard en verweerder opgedragen opnieuw te beslissen op de aanvragen.

1.2 Bij uitspraken van 24 december 2004 en 4 mei 2005 heeft deze rechtbank, zittingsplaats Assen, de door eisers ingestelde beroepen tegen het niet-tijdig beslissen gegrond verklaard.

1.3 Bij beslissingen van 10 juni 2005 heeft verweerder de aanvragen van eisers opnieuw afgewezen. Tegen deze beslissingen hebben eisers beroep ingesteld.

1.4 Het geding is behandeld ter zitting van 29 maart 2006, waar eisers in persoon zijn verschenen. Eisers en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

1.5 Na sluiting van het onderzoek ter zitting heeft de rechtbank het onderzoek heropend en verweerder verzocht om toezending van de stukken die ten grondslag liggen aan het individuele ambtsbericht van 22 februari 2005 (met kenmerk DPV/AM - U040921.0390/866797). Partijen zijn in de gelegenheid gesteld om hierop een reactie te geven.

1.6 Na ontvangst van de reacties van partijen heeft de rechtbank de behandeling van de beroepen voortgezet ter zitting van 16 maart 2007, waar eisers in persoon zijn verschenen. Eisers en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

Overwegingen

2.1 In geschil is of eisers in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

2.2 Eisers leggen aan de aanvraag ten grondslag dat zij in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning asiel, omdat zij verdragsvluchteling zijn. Zij voeren daartoe het volgende aan. Eiseres is sympathisant van een afsplitsing van het Witruussisch Volksfront. Zij is politiek actief door deelname aan demonstraties en het uitdelen van pamfletten. Op 25 maart 2000 nam eiseres deel aan een demonstratie. Hierna werd zij opgeroepen om zich te melden bij de politie, hetgeen zij deed. Zij werd gedetineerd en mishandeld. Na twee weken kon eiser haar vrijkopen.

Op 28 september 2000 vond een huiszoeking plaats bij eisers waarbij harddrugs zijn aangetroffen en pamfletten waarin staat dat de president moet worden vermoord. Eiser werd meegenomen naar het politiebureau en verhoord. Eiseres was daarbij niet aanwezig en dook na deze gebeurtenis onder. Op 2 oktober 2000 werd eiser opnieuw verhoord waarbij hij is mishandeld en aan zijn hoofd gewond is geraakt. Na zijn verblijf in het ziekenhuis is ook eiser ondergedoken. In juni 2001 heeft eiseres Wit-Rusland verlaten. In juli 2001 heeft eiser Wit-Rusland verlaten.

2.3 Ter onderbouwing van het asielrelaas hebben eisers diverse documenten overgelegd, waaronder een drietal oproepen om te verschijnen bij de politie, een proces-verbaal van 28 september 2000 en een verklaring van 15 juni 2001 met betrekking tot eiser dat hij staat geregistreerd als strafrechtelijk vervolgd.

2.4 In haar uitspraak van 19 mei 2004 heeft deze rechtbank, nevenzittingsplaats Amsterdam, geoordeeld dat van eisers relaas een positieve overtuigingskracht uit moet gaan, gelet op het toerekenbaar ontbreken van reis- en identiteitsdocumenten. Verweerders standpunt dat eisers tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd over het tijdstip van de huiszoeking is niet draagkrachtig gemotiveerd. Voorts heeft verweerder de door eisers overgelegde stukken waaruit afgeleid kan worden dat op 28 september 2000 bij eisers een huiszoeking heeft plaatsgevonden ten onrechte niet bij zijn oordeel betrokken. De omstandigheid dat niet is gebleken dat verweerder de genoemde documenten, noch de andere overgelegde documenten, in zijn beoordeling heeft betrokken leidt de rechtbank tot de conclusie dat verweerder het onderzoek in bovengenoemde aanvragen niet zorgvuldig heeft verricht.

2.5 Naar aanleiding van deze uitspraak heeft verweerder de Minister van Buitenlandse Zaken verzocht om een onderzoek te doen. Bij brief van 17 september 2004 heeft verweerder de Minister van Buitenlandse Zaken 18 vragen voorgelegd. Gevraagd is (onder andere) om onderzoek te doen naar de drie overgelegde oproepen van de politie, het proces-verbaal van 28 september 2000 en de verklaring van 15 juni 2001.

2.6 Op 22 februari 2005 heeft de Minister van Buitenlandse Zaken een individueel ambtsbericht uitgebracht. Daarin is neergelegd dat de vragen over de oproepen van de politie niet kunnen worden beantwoord en dat het overgelegde proces-verbaal van 28 september 2000 en de verklaring van 15 juni 2001 vals zijn. De overige vragen kunnen door de Minister van Buitenlandse Zaken niet worden beantwoord.

2.7 Verweerder heeft de bestreden beslissing –samengevat– doen steunen op de overweging dat er, gelet op de inhoud van het individuele ambtsbericht van 22 februari 2005, geen geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas van eisers.

2.8 Eisers bestrijden dit besluit en voeren daartegen aan dat met de uitspraak van de rechtbank Amsterdam van 19 mei 2004 er geen reden is om te twijfelen aan het relaas van eisers. Het stond verweerder niet vrij om de geloofwaardigheid van het relaas ter discussie te stellen. Het door de Minister van Buitenlandse Zaken ingestelde onderzoek zal moeten plaatsvinden met het oog op de zwaarwegendheid en de onhoudbaarheid van de situatie. Met betrekking tot het uitgebrachte individuele ambtsbericht en de onderliggende stukken wordt opgemerkt dat opvalt dat de Minister van Buitenlandse Zaken slechts 5 van de 18 vragen van verweerder heeft beantwoord. Voorts heeft verweerder onjuiste conclusies getrokken uit het individueel ambtsbericht, nu daarin niet staat dat de verklaring van 15 juni 2001 vals zou zijn. Dat het proces-verbaal van 28 september 2000 niet zou zijn afgegeven door de bevoegde autoriteiten behoeft geen verwondering te wekken, nu het ging om een in scène gezette inval. Voorts valt niet in te zien dat de paspoorten, de adresregistratie en de registratie van een strafbaar feit niet konden worden onderzocht. Het lijkt erop dat de door de Minister van Buitenlandse Zaken ingeschakelde vertrouwenspersoon niet werkelijk op pad is gegaan, maar veeleer op afstand –al dan niet vanuit de ambassade in Warschau– heeft geprobeerd een aantal zaken te bezien. Het relaas van eisers komt overeen met informatie uit het Amnesty International Jaarboek 2001 over de situatie in Wit-Rusland. Eisers dienen toegelaten te worden als vluchteling, dan wel wegens dreigende schending van artikel 3 EVRM, dan wel op grond van het traumatabeleid. Tot slot voeren eisers aan dat zij door hun voormalige gemachtigde niet adequaat zijn bijgestaan. Eventuele fouten van deze gemachtigde dienen hen niet te worden toegerekend.

2.9 Ingevolge artikel 13 Vreemdelingenwet (Vw) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning slechts ingewilligd, indien –voorzover hier van belang– internationale verplichtingen dan wel klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen.

2.10 Ingevolge artikel 29 Vw kan een verblijfsvergunning asiel –onder meer– worden verleend aan de vreemdeling die een verdragsvluchteling is, die aannemelijk heeft gemaakt gegronde redenen te hebben om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen, of van wie in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst wegens klemmende redenen van humanitaire aard.

2.11 Ingevolge artikel 83 Vw houdt de rechtbank bij de beoordeling van het beroep rekening met feiten en omstandigheden die na het nemen van het bestreden besluit zijn opgekomen, tenzij de goede procesorde zich daartegen verzet of de afdoening van de zaak daardoor ontoelaatbaar wordt vertraagd.

De rechtbank overweegt als volgt.

2.12 Om een goede beoordeling van de zaak mogelijk te maken heeft de rechtbank de onderliggende stukken van het individuele ambtsbericht van 22 februari 2005 opgevraagd bij de Minister van Buitenlandse Zaken. De Minister van Buitenlandse Zaken heeft aan het verzoek van de rechtbank gehoor gegeven en de stukken ingezonden, waarbij hij een beroep heeft gedaan op het bepaalde in artikel 8:29, eerste lid, Awb. Op 7 november 2006 heeft de rechtbank (enkelvoudige kamer, mr. S.G.M. Buys) geoordeeld dat de door de Minister verzochte beperkte kennisname gerechtvaardigd is. Partijen hebben vervolgens toestemming verleend als bedoeld in artikel 8:29, vijfde lid, Awb. De rechtbank zal dan ook uitspraak doen met inachtneming van de onderliggende stukken bij de individuele ambtsberichten.

2.13 Zoals hiervoor onder 2.4 reeds overwogen heeft de rechtbank in haar uitspraak van 19 mei 2004 overwogen dat van eisers relaas een positieve overtuigingskracht uit moet gaan. Dat is het geval indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Bovendien geldt dat in het relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden mogen voorkomen. De rechter toetst deze beoordeling van verweerder terughoudend en beantwoordt de vraag of grond bestaat voor het oordeel dat verweerder, gelet op de motivering, neergelegd in het voornemen en het bestreden besluit, gezien in het licht van de verslagen van de gehouden gehoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze, niet in redelijkheid tot zijn oordeel over de geloofwaardigheid van het relaas kon komen.

2.14 Naar het oordeel van de rechtbank voldoet het relaas van eisers aan de hiervoor bedoelde maatstaven en heeft verweerder niet in redelijkheid kunnen oordelen dat het relaas van eisers ongeloofwaardig is. De rechtbank stelt daartoe allereerst vast dat een algemeen ambtsbericht over Wit-Rusland ontbreekt, terwijl de informatie die over Wit-Rusland beschikbaar is van bijvoorbeeld Amnesty International strookt met de relazen van eisers. De relazen van eisers zijn innerlijk consistent en bevatten evenmin tegenstrijdigheden ten opzichte van elkaar. Voorts bevatten de relazen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden. Eisers hebben uitvoerig en gedetailleerd verklaard over de partij waarvoor eisers activiteiten verrichtte, over de gang van zaken tijdens de huiszoeking en over de gang van zaken tijdens de detentieperioden van zowel eiser als eiseres. Ten aanzien van de door verweerder in de voornemens van 25 oktober 2001 aangehaalde tegenstrijdigheid met betrekking tot het tijdstip waarop de huiszoeking zou hebben plaatsgevonden heeft de rechtbank in haar uitspraak van 19 mei 2004 reeds geoordeeld dat dit onvoldoende is om niet aannemelijk te achten dat er een huiszoeking heeft plaatsgevonden.

2.15 Verweerder heeft zijn oordeel over de ongeloofwaardigheid van het relaas van eisers louter gebaseerd op het gegeven dat het proces-verbaal van 28 september 2000 en de verklaring van 15 juni 2001 vals zouden zijn. De rechtbank volgt eisers in hun verklaring dat het proces-verbaal van 28 september 2000 niet anders dan "vals" kan zijn. De gehele huiszoeking was immers in scène gezet en het proces-verbaal is dus ook pour besoin de la cause opgemaakt. Ter ondersteuning hiervan hebben eisers gesteld dat het opmerkelijk is dat zij in het bezit zijn gesteld van een origineel proces-verbaal, aangezien dit niet gebruikelijk is.

In beroep en ter zitting hebben eisers voorts gemotiveerd de conclusie van verweerder dat de dagvaarding van 15 juni 2001 vals zou zijn, bestreden. In de stukken die ten grondslag liggen aan het individuele ambtsbericht is gerelateerd dat de verklaring grove formele onjuistheden bevat, echter niet gesteld wordt dat het document vals zou zijn. In het individuele ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken en de onderhavige bestreden beschikking is deze conclusie wel getrokken. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder onvoldoende gemotiveerd hoe deze conclusie uit de onderliggende stukken kan worden getrokken, te meer daar eisers onbestreden hebben gesteld dat bij de politie veel laag opgeleide en corrupte mensen werken.

2.16 Voorts acht de rechtbank het volgende van belang. Door eisers zijn vele documenten overgelegd, zoals de politie-oproepen van 27 maart 2001, 28 maart 2000, 2 oktober 2000 en 2 juli 2001. De omstandigheid dat de Minister van Buitenlandse Zaken niet in staat is gebleken de vraag te beantwoorden of deze documenten door de bevoegde autoriteiten zijn afgegeven, dient naar het oordeel van de rechtbank, gelet op het hiervoor onder 2.14 overwogene, niet voor risico van eisers te worden gebracht. Voorts is een aantal documenten die eisers ter ondersteuning van hun asielrelaas hebben overgelegd, in het geheel niet onderzocht, zoals bijvoorbeeld de medische verklaring van het ziekenhuis te Lida van 15 november 2000, waarin is neergelegd dat eiser van 2 tot 9 oktober 2000 in het ziekenhuis onder behandeling is geweest voor een letselwond en een lichte hersenschudding.

2.17 Al hetgeen hiervoor is overwogen, tezamen en in onderling verband bezien, noopt de rechtbank, in het licht van de ernst van het risico van een behandeling in strijd met 3 EVRM en het onomkeerbare karakter van dat risico - hetgeen op partijen bij het EVRM de rechtsplicht legt om dat risico aan een 'independent and rigorous scrutiny' te onderwerpen, (r.o. 39 en EHRM 11-1-2000, JV 2000, 240) – tot de vaststelling dat het individueel ambtsbericht niet zorgvuldig tot stand is gekomen, waardoor het niet kan worden aangemerkt als een voor het onderhavige doel valabel deskundigenbericht.

2.18 Het beroep is dan ook gegrond. De bestreden beschikking kan niet in stand blijven en zal worden vernietigd wegens strijd met artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht. Verweerder zal worden opgedragen een nieuwe beschikking te nemen met inachtneming van deze uitspraak.

2.19 In dit geval ziet de rechtbank aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, Awb te veroordelen in de door eisers gemaakte proceskosten. De kosten zijn op grond van het bepaalde [over samenhangende zaken in artikel 3] in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 966,- (1 punt voor het beroepsschrift en 2 punten voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1, waarde per punt € 322,-).

Beslissing

De rechtbank:

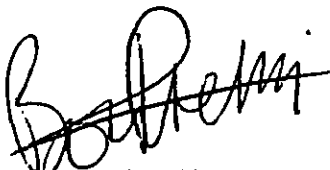
verklaart de beroepen gegrond;

vernietigt de bestreden besluiten;

draagt verweerder op binnen een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak opnieuw te beslissen op de aanvragen van eisers, met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;

veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 966,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan eisers moet voldoen.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H. Gorter, lid van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken, en uitgesproken in het openbaar op 20 april 2007, in tegenwoordigheid van mr. A. Bouteibi als griffier.

de griffier

de rechter

afschrift verzonden op: 23 APR 2007

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:

de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage,
appellant,
gemachtigde: mr. A.L. de Mij,
ambtenaar ten departemente

Tegen:

de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
zitting houdende te Utrecht
van 20 april 2007
met kenmerken Awb 05/28285 en Awb 05/28290

Inzake:

met kenmerk 0107.08.2007,
aan te duiden als verweerders,
gemachtigde: mr. drs. L.J. Blijdorp,
advocaat te Culemborg

Proces

Proces van tegenwoordiging

Bordewijklaan 82
2591 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

mr. J.J. Hofland
070 779 4787

Justitie

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Utrecht van 20 april 2007, op 23 april 2007 verzonden, met kenmerken AWB 05/28285 en 05/28290 (*productie D*), in welke zaken de rechtbank de beroepen tegen de beschikkingen van 10 juni 2005 gegrond heeft verklaard, deze beschikkingen heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak binnen zes weken na verzending van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvragen en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 10 juni 2001 respectievelijk 9 juli 2001 hebben verweerder en verweerster een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw ingediend.
- 2.2 Bij besluit van 11 december 2001 zijn deze aanvragen afgewezen.
- 2.3 Op 19 mei 2004 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, het tegen dit besluit ingestelde beroep gegrond verklaard, het besluit vernietigd en de Minister opgedragen opnieuw te beslissen.
- 2.4 Bij besluiten van 10 juni 2005 zijn de aanvragen van verweerders opnieuw afgewezen.
- 2.5 Bij de thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank de daartegen door verweerders ingestelde beroepen gegrond verklaard.

3 Standpunt van de Staatssecretaris

- 3.1 De Minister is van oordeel dat de besluiten van 10 juni 2005 rechtens juist zijn. Met het oog daarop hadden de beroepen tegen de besluiten ongegrond dienen te worden verklaard.
- 3.2 De Minister heeft vier grieven tegen de uitspraak.

Grief 1

- 3.3 De rechtbank overweegt ten onrechte in rechtsoverweging 2.15 op bladzijde 4 en 5 van de bestreden uitspraak:

* Verweerder heeft zijn oordeel over de ongelooftwaardigheid van het relaas van eisers louter gebaseerd op het gegeven dat het proces-verbaal van 28 september 2000 en de verklaring van 15 juni 2001 vals zouden zijn. De rechtbank volgt eisers in hun verklaring dat het proces-verbaal van 28 september 2000 niet anders dan "vals" kan zijn. De gehele huiszoeking was immers in scène gezet en het proces-verbaal is dus ook pour besoin de la cause opgemaakt. Ter ondersteuning hiervan hebben eisers gesteld dat het opmerkelijk is dat zij in het bezit zijn gesteld van een origineel proces-verbaal, aangezien dit niet gebruikelijk is. In beroep en ter zitting hebben eisers voorts gemotiveerd de conclusie van verweerder dat de dagvaarding van 15 juni 2001 vals zou zijn, bestreden. In de stukken die ten grondslag liggen aan het individuele ambtsbericht is gerelateerd dat de verklaring grove formele onjuistheden bevat, echter niet gesteld wordt dat het document vals zou zijn.

In het individuele ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken en de onderhavige bestreden beschikking is deze conclusie wel getrokken. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder onvoldoende gemotiveerd hoe deze conclusie uit de onderliggende stukken kan worden getrokken, te meer daar elders onbestreden hebben gesteld dat bij de politie veel laag opgeleide en corrupte mensen werken."

Toelichting op grief 1

- 3.4 Onder verwijzing naar inmiddels vaste jurisprudentie van uw Afdeling is van belang dat een (individueel) ambtsbericht kan worden aangemerkt als een deskundigenadvies aan de Minister ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Daartoe dient het op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie te verschaffen, onder aanduiding - voor zover mogelijk en verantwoord - van de bronnen, waaraan deze is ontleend. Indien aan deze eisen is voldaan mag de Minister bij de besluitvorming op asielaanvragen van de juistheid van die informatie uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor de twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan.

Zie:

- AbRS, 12 oktober 2001, JV 2001/325
- AbRS, 11 oktober 2002, JV 2002/470

- 3.5 Uit de jurisprudentie van uw Afdeling volgt dat, indien een individueel ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken het asielrelaas op essentiële punten weersprekt, het aan de vreemdeling is om desgewenst het ambtsbericht te weerleggen.

Zie:

- AbRS, 16 januari 2004, JV 2004/ 83;
- AbRS, 14 mei 2004, JV 2004/271;
- AbRS, 23 september 2004, JV 2004/429

- 3.6 In het individuele ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse zaken van 22 februari 2005 zijn het overgelegde proces-verbaal van 28 september 2000, waarin melding is gemaakt van in beslag genomen voorwerpen uit de woning op 28 september 2000, alsmede de verklaring van 15 juni 2001 waarin is vermeld dat verweerder staat geregistreerd als strafrechtelijk vervolgd, vals bevonden. Voornoemde documenten zijn onderzocht op een aantal echtheidskenmerken. Door het overleggen van valse documenten - die zien op essentiële punten van het asielrelaas - is gelet op het in onderhavige zaak toepasselijke toetsingskader terecht geconcludeerd dat het asielrelaas van verweerders positieve overtuigingskracht ontbeert en derhalve niet geloofwaardig is.

- 3.7 De rechtbank miskent dat het individuele ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken een deskundigenbericht is en dat de enkele niet-onderbouwde stellingen van verweerders een onvoldoende weerlegging hiervan vormen. Het is aan de Minister van Buitenlandse Zaken om - in de hoedanigheid van deskundige - te bepalen of sprake is van een document dat als vals kan worden aangemerkt. Kennelijk heeft de Minister van Buitenlandse Zaken ten aanzien van de verklaring van 15 juni 2001 naar aanleiding van de gebleken grove formele onjuistheden vastgesteld dat het document vals is. De Staatssecretaris heeft van het deskundig oordeel van de Minister van Buitenlandse Zaken inhoudende dat de documenten vals zijn, mogen uitgaan.

In onderhavige zaak is niet gebleken van concrete aanknopingspunten die aanleiding geven tot twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan. De algemeen geformuleerde stelling van verweerders dat bij de politie veel laag opgeleide en corrupte mensen werken kan niet worden aangemerkt als een concreet aanknopingspunt in vorenbedoelde zin. Daarbij dient te worden opgemerkt dat ervan uitgegaan kan worden dat de Minister van Buitenlandse Zaken bekend is met de algemene situatie in Wit-Rusland, inbegrepen de gang van zaken tijdens een justitieel onderzoek. Het vorenstaande heeft de rechtbank miskend.

- 3.8 De Staatssecretaris is van oordeel dat de rechtbank ten onrechte is meegegaan met deze stelling van verweerders in beroep dat het proces-verbaal van 28 september 2000 niet anders dan vals kan zijn. Hiertoe is van belang dat verweerders zich niet van meet af aan op het standpunt hebben gesteld dat het overgelegde document niet authentiek is. Op het moment van overleggen hebben zij immers geen kanttekeningen geplaatst bij dit document. In dit kader kan ook worden verwezen naar de zienswijze van 7 juni 2005 waarin zonder voorbehoud is opgemerkt dat de documenten die zijn overgelegd echt zijn. Het door verweerders in beroep ingenomen standpunt is hiermee volkomen in tegenspraak, terwijl voor het wisselen van standpunt geen bevredigende verklaring is gegeven. Onder die omstandigheden bestaat geen grond voor het oordeel dat de Staatssecretaris het betoog van verweerders anders had moeten opvatten dan in het besluit is gedaan. Overigens valt niet in te zien dat de autoriteiten van Wit-Rusland gebruik zouden maken van een document dat niet zou voldoen aan de voor dergelijke documenten in dat land gangbare kenmerken. De rechtbank heeft dit miskend.

Grief 2

- 3.9 De rechtbank overweegt ten onrechte in rechtsoverweging 2.16 op bladzijde 5 van de bestreden uitspraak:

"Voorts acht de rechtbank het volgende van belang. Door eisers zijn vele documenten overgelegd, zoals de politie-oproepen van 27 maart 2001, 28 maart 2000, 2 oktober 2000 en 2 juli 2001. De omstandigheid dat de Minister van Buitenlandse Zaken niet in staat is gebleken de vraag te beantwoorden of deze documenten door de bevoegde autoriteiten zijn afgegeven, dient naar het oordeel van de rechtbank, gelet op het hiervoor onder 2.14 overwogene, niet voor risico van eisers te worden gebracht. Voorts is een aantal documenten die eisers ter ondersteuning van hun asielrelaas hebben overgelegd, in het geheel niet onderzocht, zoals bijvoorbeeld de medische verklaring van het ziekenhuis te Lida van 15 november 2000, waarin is neergelegd dat eiser van 2 tot 9 oktober 2000 in het ziekenhuis onder behandeling is geweest voor een letselwond en een lichte hersenschudding."

Toelichting op grief 2

- 3.10 Deze grief dient te worden gezien in het licht van hetgeen hierboven in het kader van grief 1 is opgemerkt. De rechtbank heeft met de uitspraak miskend dat het asielrelaas van verweerders in het besluit in redelijkheid ongeloofwaardig is geacht gelet op het feit dat een tweetal door hen overgelegde documenten - die zien op essentiële onderdelen van het relaas - door de Minister van Buitenlandse Zaken vals zijn bevonden. Dat andere door verweerders overgelegde stukken niet zijn onderzocht door de Minister van Buitenlandse Zaken kan niet afdoen aan die conclusie.

Grief 3

- 3.11 De rechtbank overweegt ten onrechte in rechtsoverweging 2.14 op bladzijde 4 van de bestreden uitspraak:

"Naar het oordeel van de rechtbank voldoet het relas van eisers aan de hiervoor bedoelde maatstaven en heeft verweerder niet in redelijkheid kunnen oordelen dat het relas van eisers ongeloofwaardig is. De rechtbank ziet daartoe allereerst vast dat een algemeen ambtsbericht over Wit-Rusland ontbreekt, terwijl de informatie die over Wit-Rusland beschikbaar is van bijvoorbeeld Amnesty International strookt met de relazen van eisers. De relazen van eisers zijn innerlijk consistent en bevatten evenmin tegenstrijdigheden ten opzichte van elkaar. Voorts bevatten de relazen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden. Eisers hebben uitvoerig en gedetailleerd verklaard over de partij waarvoor eisers activiteiten verrichtte, over de gang van zaken tijdens de huiszoeking en over de gang van zaken tijdens de detentieperioden van zowel eiser als eiseres. Ten aanzien van de door verweerder in de voornemens van 25 oktober 2001 aangehaalde tegenstrijdigheid met betrekking tot het tijdstip waarop de huiszoeking zou hebben plaatsgevonden heeft de rechtbank in haar uitspraak van 19 mei 2004 reeds geoordeeld dat dit onvoldoende is om niet aanvaardbaar te achten dat er een huiszoeking heeft plaatsgevonden."

Grief 4

- 3.12 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.17 op bladzijde 5 van de bestreden uitspraak:

"Al hetgeen hiervoor is overwogen, tezamen en in onderling verband bezien, noopt de rechtbank, in het licht van de ernst van het risico van een behandeling in strijd met 3 EVRM en het onomkeerbare karakter van dat risico – hetgeen op partijen bij het EVRM de rechtsplicht legt om dat risico aan een 'independent and rigorous scrutiny' te onderwerpen, (r.o. 39 en 50 Jabari, EHRM 11-1-2000, IV 2000, 240) – tot de vaststelling dat het individueel ambtsbericht niet zorgvuldig tot stand is gekomen, waardoor het niet kan worden aangemerkt als een voor het onderhavige doel valabel deskundigenbericht."

Toelichting op de grieven 3 en 4

- 3.13 Deze grieven dienen evenzeer in het licht van grief 1 te worden bezien. Wederom geldt dat de rechtbank in deze rechtsoverwegingen heeft miskend dat het ambtsbericht het asielrelas op essentiële onderdelen weerspreekt en dat geen concrete grond bestaat voor het oordeel dat niet kan worden uitgegaan van de juistheid of volledigheid van de inhoud van het individuele ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken. Bovendien geven de in deze grieven bestreden rechtsoverwegingen geen blijk van een terughoudende toets ten aanzien van het oordeel van de Staatssecretaris dat het asielrelas van verweerders een positieve overtuigingskracht ontbeert. De rechtbank heeft dit miskend.

3.14 Op de hiervoor in grieven 1 tot en met 4 genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten ook de rechtsoverwegingen 2.18 en 2.19. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Conclusie

De Minister concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen de besluiten van 10 juni 2005 ingestelde beroepen.

Den Haag, 15 mei 2007

Gemachtigde

mr. A.L. de Milk, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Haag
Postbus 30120
2500 GC Den Haag
telefoon 070- 779 4787
telefax 070- 779 5506